

SPIS ZAWARTOŚCI PROJEKTU:

I. Projekt architektoniczno-budowlany

I.1 Opis techniczny

I.2 Informacja BIOZ

I.3 Informacja o obszarze oddziaływania obiektu

I.4 Rysunki techniczne:

Rys. nr 1.	Szkic sytuacyjny	1 : 500
Rys. nr 2.	Inwentaryzacja - elewacja północna	1:100
Rys. nr 3.	Inwentaryzacja - elewacja południowa [ul. Niezłomnych]	1:100
Rys. nr 4.	Inwentaryzacja - elewacja wschodnia [ul. Tadeusza Kościuszki]	1:100
Rys. nr 5.	Inwentaryzacja - elewacja zachodnia [al. Niepodległości]	1:100
Rys. nr 6.	Projekt kolorystyki - elewacja północna	1:100
Rys. nr 7.	Projekt kolorystyki - elewacja południowa [ul. Niezłomnych]	1:100
Rys. nr 8.	Projekt kolorystyki - elewacja wschodnia [ul. Tadeusza Kościuszki]	1:100
Rys. nr 9.	Projekt kolorystyki - elewacja zachodnia [al. Niepodległości]	1:100
Rys. nr 10.	Detal nr 1 – Projekt stopni schodowych – al. Niepodległości	1:10
Rys. nr 11.	Detal nr 2 – Projekt stopni schodowych – ul. Tadeusza Kościuszki	1:10/1:20
Rys. nr 12.	Detal nr 3 – Projekt drzwi – ul. Tadeusza Kościuszki	1:10
Rys. nr 13.	Detal nr 4 – Projekt drzwi podwójnych – ul. Tadeusza Kościuszki	1:20

Projekt budowlany remontu elewacji budynku Wielkopolskiej Izby Rzemieśniczej
w Poznaniu, Aleja Niepodległości 2 – dz. nr 13, arkusz 45, obręb 51 [Poznań]

I.1 Opis techniczny

OPIS TECHNICZNY

DO PROJEKTU BUDOWLANEGO REMONTU ELEWACJI BUDYNKU WIELKOPOLSKIEJ IZBY RZEMIEŚLNICZEJ W POZNANIU, AL. NIEPODLEGŁOŚCI 2, 61-874 POZNAŃ – DZ. NR 13, ARKUSZ 45, OBRĘB 51 [POZNAŃ]

INWESTOR: Wielkopolska Izba Rzemieślnicza w Poznaniu, Al. Niepodległości 2, 61-874 Poznań

1. DANE OGÓLNE

1.1. PODSTAWA OPRACOWANIA

- Zamówienie inwestora
- Wizje lokalne w terenie
- Inwentaryzacja
- Polskie Normy i przepisy budowlane

1.2. LOKALIZACJA

Budynek stanowiący siedzibę Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej zlokalizowany jest w Poznaniu przy Al. Niepodległości 2. Jest to gmach czworoboczny ograniczony trzema ulicami - Tadeusza Kościuszki, Niezłomnych, Al. Niepodległości, posiadający dziedziniec wewnętrzny. Nr ewidencyjny działki – 13, arkusz 45, obręb 51 [Poznań].

Identyfikator: 306401_1.0051.AR_45.13

Nr księgi wieczystej: PO1P/00007941/1

1.3. INWESTOR: Wielkopolska Izba Rzemieślnicza w Poznaniu, Al. Niepodległości 2.

2. OPIS OGÓLNY PROJEKTU

Projekt zawiera opis ogólny budynku Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej, program technologiczny do prac renowacyjnych elewacji budynku wraz z kolorystyką w systemie **Baumit**.

3. OPIS OGÓLNY BUDYNKU

3.1.

Budynek Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej zlokalizowany jest w Poznaniu przy Al. Niepodległości 2. Jest to gmach czworoboczny ograniczony trzema ulicami - Tadeusza Kościuszki, Niezłomnych, Al. Niepodległości, z obszernym dziedzińcem wewnętrznym. Budynek został oddany do użytku w 1936 roku jako „Dom Rzemieślniczy”. Architektami obiektu byli Piotr Wiczyński i Leonard Mędelki.

Narodowe Archiwum Cyfrowe, sygn. 1-G-802

Narodowe Archiwum Cyfrowe, sygn. 1-G-803

Dom Rzemieślniczy przed rokiem 1939 (przed i po otynkowaniu w roku 1937)

(źródło: Narodowe Archiwum Cyfrowe, sygn. 1-G-802 http://img.audiovis.nac.gov.pl/PIC/PIC_1-G-802.jpg, http://img.audiovis.nac.gov.pl/PIC/PIC_1-G-803.jpg)

Budynek został przebudowany w okresie okupacji. Uległ zniszczeniu wskutek podpalenia i zbombardowania w czasie działań wojennych.

Projekt budowlany remontu elewacji budynku Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej
w Poznaniu, Aleja Niepodległości 2 – dz. nr 13, arkusz 45, obręb 51 [Poznań]

Dom Rzemieślniczy po przebudowie w okresie okupacji (pocztówka z epoki).
(źródło: <http://www.irpoznan.com.pl/strona,nasza-siedziba.html>)

Zniszczenia wojenne – fot. Zbiory WIR
(źródło: <http://www.irpoznan.com.pl/strona,nasza-siedziba.html>)

Po upadku II wojny światowej, w 1949 roku, został odbudowany historyczny kompleks, natomiast w 1954 roku zakończyła się budowa nowego północnego skrzydła zamykając czworobok budynku.

Odbudowa budynku po upadku II wojny światowej – fot. Zbiory WIR

Monumentalny, reprezentacyjny obiekt znajduje się w otulinie obszaru historycznego układu miasta. Posiada trzy elewacje frontowe oraz jedną elewację boczną (od strony Collegium Novum i Biblioteki Filologicznej UAM). Najbardziej reprezentacyjny charakter posiada elewacja zachodnia (od strony al. Niepodległości) ze względu na ryzalit stanowiący główne wejście do budynku i monumentalne schody. Budynek posiada wysoki parter, pierwsze i drugie piętro oraz poddasze użytkowe. Jest całkowicie podpiwniczony. Wieńczy go dach kryty dachówką karpiówką o kącie nachylenia połąci 45°. Kalenice czworoboku są równoległe do ulic je okalających. Wejścia do budynku znajdują się z trzech stron od ulic Kościuszki, Niezłomnych oraz Al. Niepodległości (główne wejście – ryzalit).

3.2. Elewacja zachodnia od strony al. Niepodległości

Elewacja zachodnia jest niesymetryczna. Posiada reprezentacyjny charakter ze względu na monumentalny ryzalit wejściowy, pięcioosiowy, z wysokimi na dwie kondygnacje oknami, zwieńczony dachem. Na poziom parteru prowadzą monumentalne schody – stopnie posiadają okładzinę lastrykową. Nad boniowaną strefą cokołową znajduje się gzyms międzypiętrowy. Okna na elewacji posiadają profilowane opaski wokółokienne i profilowane w tynku parapety. Na poziomie parteru i pierwszego piętra okna posiadają centralne zworniki. Dodatkowo, na poziomie 1 piętra okna posiadają gzymsy nadokienne. Krawędzie elewacji zaakcentowane są boniowaniem. Elewacja posiada wysoki gzyms wieńczący. W oknach sutereny znajdują się metalowe kraty. Część elewacji należąca do skrzydła północnego budynku nie posiada boniowania w strefie cokołowej, a gzymsy nadokienne na poziomie pierwszego piętra są uproszczone. W prawej części elewacji, nad strefą cokołową znajduje się baner reklamowy.

Projekt budowlany remontu elewacji budynku Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej
w Poznaniu, Aleja Niepodległości 2 – dz. nr 13, arkusz 45, obręb 51 [Poznań]

Projekt budowlany remontu elewacji budynku Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej
w Poznaniu, Aleja Niepodległości 2 – dz. nr 13, arkusz 45, obręb 51 [Poznań]

Projekt budowlany remontu elewacji budynku Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej
w Poznaniu, Aleja Niepodległości 2 – dz. nr 13, arkusz 45, obręb 51 [Poznań]

3.3. Elewacja południowa od strony ul. Niezłomnych

Pięćosiowa część centralna elewacji południowej zwieńczona jest dachem którego kalenica wystaje dużo powyżej dachów innych części budynku. Zaakcentowana jest monumentalnymi, wysokimi na dwie kondygnacje oknami Sali Reprezentacyjnej. Okna te są obramowane profilowanymi opaskami z centralnymi zwornikami oraz wsparte na szerokim, trzystopniowym gzymsie podokiennym. Posiadają gzymsy nadokienne. Pomiedzy oknami znajdują się boniowane pilastry. W osi elewacji znajduje się wejście do budynku zaakcentowane zdobionym, profilowanym portalem, zwieńczonym zwornikiem, imitującym kamień. Po obu stronach portalu znajdują się stylowe lampy. Do budynku prowadzą drzwi z naświetlem zdobionym metaloplastyką z herbem Rzemiosła. Nad boniowaną strefą cokołową znajduje się gzyms międzypiętrowy. Okna na elewacji posiadają profilowane opaski wokółokienne i profilowane w tynku parapety. Na poziomie parteru i pierwszego piętra okna posiadają centralne zworniki. Dodatkowo, na poziomie 1 piętra okna posiadają gzymsy nadokienne. Krawędzie elewacji zaakcentowane są boniowaniem. Elewacja posiada wysoki gzyms wieńczący. W oknach sutereny znajdują się metalowe kraty. W lewej części elewacji, nad strefą cokołową znajduje się baner reklamowy. W lewej części elewacji, nad strefą cokołową znajduje się tablica pamiątkowa o treści: „Pamięci rzemieślników wielkopolskich, ofiar walki za wolność i ojczyznę, 1918, 1919, 1939, 1945, w 50-tą rocznicę Izby Rzemieślniczej / maj, Poznań, 1969”. Tablicę zdobią stylizowane: herb Poznania i Wielkopolski.

Projekt budowlany remontu elewacji budynku Wielkopolskiej Izby Rzemieśniczej
w Poznaniu, Aleja Niepodległości 2 – dz. nr 13, arkusz 45, obręb 51 [Poznań]

Projekt budowlany remontu elewacji budynku Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej
w Poznaniu, Aleja Niepodległości 2 – dz. nr 13, arkusz 45, obręb 51 [Poznań]

3.4. Elewacja wschodnia od strony ul. Tadeusza Kościuszki

Nad boniowaną strefą cokołową znajduje się gzyms. Okna na elewacji posiadają profilowane opaski wokółokienne i profilowane w tynku parapety. Na poziomie parteru i pierwszego piętra okna posiadają centralne zworniki. Dodatkowo, na poziomie 1 piętra okna posiadają gzymsy nadokienne. Krawędzie elewacji zaakcentowane są boniowaniem. Elewacja posiada wysoki gzyms wieńczący. Wejście do budynku zaakcentowane jest zdobionym, profilowanym portalem, zwieńczonym zwornikiem, imitującym kamień. Po obu stronach portalu zamontowane są tabliczki reklamowe. Po lewej stronie znajduje się metalowy pochwyty. Część elewacji należąca do skrzydła północnego budynku nie posiada boniowania w strefie cokołowej, a gzymsy nadokienne na poziomie pierwszego piętra są uproszczone. Nad dwoma mniejszymi drzwiami prowadzącymi do suterenu znajdują się metalowe zadaszenia. W centralnej i lewej części elewacji, nad strefą cokołową znajdują się banery reklamowe. W oknach suterenu znajdują się metalowe kraty.

Projekt budowlany remontu elewacji budynku Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej
w Poznaniu, Aleja Niepodległości 2 – dz. nr 13, arkusz 45, obręb 51 [Poznań]

Projekt budowlany remontu elewacji budynku Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej
w Poznaniu, Aleja Niepodległości 2 – dz. nr 13, arkusz 45, obręb 51 [Poznań]

ATELIER ARCHITEKTURY PAWEŁ POTOK – OS. ŁUŻYCKIE 39, 66-200 ŚWIEBODZIN, TEL. +48 602 663 957
www.potokarchitektki.pl

Projekt budowlany remontu elewacji budynku Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej
w Poznaniu, Aleja Niepodległości 2 – dz. nr 13, arkusz 45, obręb 51 [Poznań]

3.5. Elewacja północna

Strefa cokołowa elewacji północnej nie posiada boniowania. Znajduje się nad nią gzyms międzypiętrowy. Okna na elewacji posiadają profilowane opaski wokółokienne wsparte na profilowanych w tynku parapetach. Na poziomie parteru i pierwszego piętra okna posiadają centralne zworniki. Dodatkowo, na poziomie 1 piętra okna posiadają uproszczone gzymsy nadokienne. Elewacja posiada wysoki gzyms wieńczący. W centralnej części elewacji znajduje się brama prowadząca na dziedziniec. W oknach suterenu znajdują się metalowe kraty.

Projekt budowlany remontu elewacji budynku Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej
w Poznaniu, Aleja Niepodległości 2 – dz. nr 13, arkusz 45, obręb 51 [Poznań]

4. STAN ELEWACJI BUDYNKU

W 2018 roku zakończono wymianę pokrycia dachowego i opierzeń. W trakcie prac na dachu budynku zabezpieczono również miejscowo tynki przed spadaniem. Wielokrotnie podejmowano próby uzupełniania ubytków w tynku. Ostatni remont, który miał miejsce w latach dziewięćdziesiątych polegał na położeniu kolejnej warstwy farby na tynku – mocnym narzucie cementowym. Budynek pomalowano dyspersyjną farbą prawdopodobnie akrylową o czym świadczyć może jego znaczne zabrudzenie. Spore różnice kolorystyczne widoczne obecnie na elewacjach (szczególnie na elewacji zachodniej od strony al. Niepodległości, sugerują różnice w zastosowanych farbach lub ich gęstościach. W niektórych miejscach pod farbą widoczne są warstwy tynku syntetycznego, cienkowarstwowego.

Pierwotnie elewacje pokryte były słabszymi tynkami wapiennymi i wapienno-cementowymi. Pokrycie ich warstwą mocnego tynku z nieprzepuszczalną farbą spowodowało degradację tynków pierwotnych, które w chwili obecnej w sposób widoczny odspajają się od podłoża. W tej sytuacji prawdopodobnie niemożliwe jest oczyszczenie elewacji tylko z powłok malarskich i cementowych nawarstwień, gdyż podłoże wapienne może okazać się zbyt słabe, aby je wzmacniać i rekonstruować. Detal architektoniczny zachowany jest w stopniu dostatecznym i nadaje się do wyczyszczenia i wyostrzenia, opaski wokół okien są spłycone wskutek „narastania” warstw tynkarskich, z licznymi ubytkami. Łuszczą się one wskutek zastosowania niewłaściwych powłok malarskich.

Wysoki cokół boniowany jest niekonsekwentnie, z wyraźnymi brakami boniowań, prawdopodobnie wskutek kolejnych remontów. W strefie przyziemia widoczny jest kanał osuszający, ale wprowadzony jest nie we wszystkich miejscach wokół budynku. Wskazania higrometru wskazują stany od podwyższonego poziomu wilgotności - aż do wilgotności bardzo wysokiej. Działanie tego systemu osuszania jest dość słabe, co widać również po wysokim poziomie wilgoci na ścianach wewnętrznych przyziemia. Bardzo wyraźne zawilgocenie wskutek kapilarnego podciągania widoczne jest na kolumnach i ścianach ryzalitu przy wejściu od strony południowej, gdzie występuje brak jakiejkolwiek izolacji.

Silnemu zawilgoceniu strefy cokołowej sprzyja także wyklejenie jej płytkami gresowymi (elewacja północna), a także wykonanie części cokołów w technice cementowego lastryka (pozostałe elewacje), w większości spękanego i nienadającego się do naprawy. Prowadzi to do podniesienia poziomu zawilgocenia powyżej tej cementowej okładziny.

Przy dzisiejszym stanie wiedzy, dużo bardziej skutecznym sposobem obniżenia poziomu wilgotności jest zastosowanie skutecznej izolacji pionowej wokół fundamentów budynku oraz zastosowanie tynków renowacyjnych szerokoporowatych w strefie cokołu. Konieczne jest również usunięcie betonowych opasek wokół budynku oraz wykonanie paroprzepuszczalnej opaski z kostki granitowej w bezpośrednim sąsiedztwie chodników (**z wyłączeniem elewacji wschodniej od strony ulicy Tadeusza Kościuszki**). Ściany w udostępnionych piwnicach od strony wschodniej wykazują zawilgocenie powyżej skali wilgociomierza, a tynki wewnętrzne są przeważnie zmurszałe i kwalifikujące się do wymiany.

Przy głównym wejściu do budynku od strony Al. Niepodległości, schody prowadzące na pierwsze piętro są w bardzo złym stanie. Okładzina stopni wykonana z lastryka jest spękana. Z uwagi na stopień zniszczeń rekonstrukcja jest niemożliwa. Konieczne jest zastąpienie okładziny lastrykowej okładziną granitową.

Projekt budowlany remontu elewacji budynku Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej
w Poznaniu, Aleja Niepodległości 2 – dz. nr 13, arkusz 45, obręb 51 [Poznań]

5. OPIS SZCZEGÓŁOWY PRAC PRZY REMONCIE ELEWACJI

5.1. Technologia wykonania izolacji pionowej ścian fundamentowych

Technologia wykonania pionowej mineralnej izolacji przeciwwilgociowej murów fundamentowych z tynku **renowacyjnego uszczelniającego Baumit SP 63**.

Zawilgocone fundamenty budowane z materiałów niejednorodnych (np. kamień, cegła różnych rozmiarów, nie licowana) lepiej izolować grubszą warstwą tynku uszczelniającego wiążącego się z wilgotnym podłożem lepiej niż materiały bitumiczne.

Projektuje się (niżej wymienione prace nie dotyczą elewacji wschodniej od strony ul. Tadeusza Kościuszki):

- zdemontować płytki chodnikowe od strony ulicy i posadzki z kostki cementowej w bezpośrednim sąsiedztwie ścian budynku;
- odkopać odcinkami 2-3 m fundamenty wokół budynku do głębokości ławy fundamentowej,
- dokładnie oczyścić szczotką lub sprężonym powietrzem odsłonięte powierzchnie ze starych luźnych powłok bitumicznych, zmurszałych tynków i zapraw, oczyścić luźne spoiny;
- na wilgotne mury narzucić tynk uszczelniający **Baumit SP63** grubości od 1-2 cm i wyrównać zgrubnie łata, a po lekkim związaniu wyrównać powierzchnię mokrym pędzlem murarskim, aż do uzyskania gładkiej, „szklistej” powierzchni. Na styku z ławą fundamentową wykonać fasetę;
- po związaniu i przeschnięciu tynku osłonić go folią kuberkową wraz z okapem lub folią budowlaną jako zabezpieczenie przed uszkodzeniami przy zasypywaniu;
- wykopy zasypać świeżym żwirem zagęszczając go warstwami.

Wzdłuż ścian budynku (wyłącznie na terenie przedmiotowej działki nr 13) należy wykonać opaskę odprowadzającą napierającą wilgoć, od podwórza szer. ok. 40 cm z betonowym obrzeżem wypełnioną otoczkami, a od ulicy kostką łamaną granitową bez obrzeża, z warstwą głębokości ok. 50 cm odsączającą z piasku, ze spadkiem „od” ściany budynku. Usprawnić i naprawić drożność i szczelność odprowadzenia wód opadowych, ew. zastosować drenaż.

Przed przystąpieniem do wykonania prac należy dokonać miejscowej odkrywki ścian fundamentowych i zbadać wejście do kanalizacji deszczowej/burzowej.

5.2. Strefa cokołowa do gzymsu

Widoczny poziom zawilgocenia w tej strefie kwalifikuje tynki do skucia i zastosowania systemu tynków renowacyjnych szerokoporowatych WTA. Wg instrukcji WTA zawilgocone i zasolone tynki należy skuć do wysokości 1 metra ponad widoczny poziom zasoleń. Dotyczy to również strefy cokołu od strony podwórza. Po skuciu zastosować na całej powierzchni cokołu i parteru preparat wiążący sole w związki nierozpuszczalne **Baumit Antisulfat**, a w miejscach zagryzionych zastosować natryskowo roztwór do usuwania grzybów i alg **Baumit FungoFluid**.

Podczas skuwania boniowań pozostawić na ścianie tzw. „pasery” tj. wzorce grubości i ich rysunku.

5.2.1. Przygotowanie ścian cokołowych pod tynki renowacyjne WTA

- ◆ skuć w całości zawilgocone i zasolone tynki
- ◆ dokładnie oczyścić lica cegły z resztek zapraw (cementowych i wapiennych)
- ◆ kruche spoiny wyskrobać na głębokość 2-3 cm,
- ◆ zaprawy gipsowe stosowane do montażu np. instalacji elektrycznych dokładnie usunąć
- ◆ kołki drewniane, kotwy stalowe oraz inne obce elementy usunąć
- ◆ mur wyszczotkować i oczyścić np. sprężonym powietrzem lub twardą szczotką
- ◆ gruz i resztki tynku niezwłocznie usunąć z terenu prac (zwłaszcza gdy są ślady soli lub grzybów)
- ◆ cegły i spoiny przed nałożeniem tynków renowacyjnych potraktować preparatem do chemicznego wiązania soli **Baumit Antisulfat** lub/i roztworem **Baumit FungoFluid**

5.2.2. Wykonanie tynków renowacyjnych WTA w strefie cokołowej i parteru:

- narzucić podkład renowacyjny tj. obrzutkę **Baumit SanierVorspritz SV 61** jako warstwę zwiększającą przyczepność, nie więcej jednak niż na 50% powierzchni muru (ażurowo)
- narzucić tynk renowacyjny **Baumit SanierGrundPutz gruboziarnisty SP 64 G** min. 10mm jako warstwę podkładową magazynującą sole. W tej warstwie tynku wykonać wstępne boniowania wg pozostawionych „paserów”.
- jako ostatnią warstwę systemu narzucić tynk renowacyjny **Baumit SelfporSanierPutz SanierDroboziarnisty SP 64 P** min. 15 mm jako warstwę nawierzchniową, hydrofobową, ochraniającą przed napływem wilgoci z zewnątrz. W tym tynku wykonać ostateczny rysunek boniowania cokołu.

Podobny system należy zastosować w piwnicach na ścianach zewnętrznych, przy zachowaniu sprawnej wentylacji.

5.3 Tynki na elewacji powyżej gzymsu cokołowego

Ze względu na zastosowanie tu niewłaściwych farb, zbyt mocnych cementowych tynków i ich zbyt grubą warstwę wskazane jest skucie do 80% tych tynków i pozostawienie detalu sztukatorskiego. Należy również usunąć wykonane ostatnio wyprawki cementowe dokonane w celu zabezpieczenia tynków przed spadaniem.

Połączenie tynku podkładowego, wystarczająco mocnego aby go pozostawić, wzmocnić podkładem wgłębnym paroprzepuszczalnym na bazie krzemianów **Baumit ReCompact**.

Całość powierzchni - po odpyleniu - otynkować obrzutką wstępną **Baumit SanierVorspritz SV 61**, a następnie ręcznie lub maszynowo tynkiem wapienno-cementowym lekkim **Baumit LL66Plus**. Jest to tynk o wysokiej paroprzepuszczalności, który zapewni właściwą dyfuzyjność ścian i pozwoli na odprowadzenie nagromadzonej wilgoci w ścianach budynku. Zatrzeć na ostro.

5.4 Szpachle

Aby scalić i wyrównać fakturę tynków, zapewnić różnicę światłocieniową tynków na całej powierzchni elewacji oraz detalu architektonicznym należy:

- całość powierzchni (oprócz strefy cokołowej) wyszpachlować białą szpachlą renowacyjną **Baumit MultiContact MC55W** o uziarnieniu 0-1,2 mm, jako przygotowanie całości pod malowanie.

Szpachla ta zachowuje właściwą paroprzepuszczalność, nadaje strukturę tynków historycznych, a dodatkowe zbrojenie włóknami zabezpiecza powierzchnię przed powierzchniowymi spękaniami i uszkodzeniami;

- płaskie powierzchnie detalu (opaski płaskie wokół okien, płyciny podokienne) wyszpachlować gładką szpachlą **Baumit Klima RK 70N** o uziarnieniu 0-0,6mm.

Ustalenie ostatecznej faktury tynków na poszczególnych częściach elewacji uzgodnić ze służbami konserwatorskimi.

5.5 Naprawa sztukaterii

Prace należy rozpocząć od dokładnego oczyszczenia powierzchni poprzez zmycie i oczyszczenie mechaniczne nawarstwień farb i tynków (zworniki). Wzmocnić podłoże preparatem do wzmacniania tynków na bazie krzemianów **Baumit ReCompact**. Powierzchnie zawilgocone i zasolone np. pod gzymsem okapowym i nad gzymsem cokołowym potraktować roztworem wiążącym sole w związki nierozpuszczalne **Baumit Antisulfat**. W miejscach zagrzybionych zastosować natryskowo roztwór do usuwania grzybów i alg **Baumit FungoFluid**.

Naprawę sztukaterii należy wykonać przy użyciu następujących materiałów:

- uzupełnienia i wyrównywanie istniejących prostych odcinków gzymsów, opasek okiennych, ich wyostrzenie rysunku wykonać metodą tradycyjnego wyciągania profili szablonem sztukatorskim, stosując zaprawę sztukatorską **Baumit SM 86**.
- ewentualnie powstałe braki (duże gzymsy, gzyms podokapowy) i proste odcinki detalu architektonicznego należy odtworzyć w dwóch etapach: przy zastosowaniu zapraw sztukatorskich **Baumit FG 88 (rdzeń)** i **Baumit FF 89 (wykończenie)** stosując odpowiednie szablony do każdego profilu.
- brakujące odlewy detalu (zworniki, konsole itp.) wykonać z zastosowaniem zaprawy sztukatorskiej do odlewów **Baumit SG 87** przy użyciu form silikonowych, a następnie przykleić do elewacji.

5.6. Malowanie elewacji

Ze względu na położenie obiektu sporą ilość spalin i zanieczyszczeń wokół projektuje się malowanie całości elewacji farbą o wysokiej paroprzepuszczalności, odporną na przywieranie zanieczyszczeń i porastanie mikroflory, na bazie spoiw silikatowych z zastosowaniem nanotechnologii i samoczyszczenia poprzez wykorzystanie fotokatalizy – farbą Baumit **NanoporColor** w kolorze wg wzornika Keim Edition Historisch nr **50008 HBW59**.

W strefie cokołowej narażonej na wandalizm zastosować łatwiejszą w przemaalowaniach ponownych farbę silikonową **Baumit StarColor** - kolor zaczerpnięto z wzornika Keim Edition Historisch nr **50008 HBW59**.

Po zakończeniu oczyszczania elewacji należy dokonać odbioru częściowego z udziałem przedstawiciela Miejskiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu, projektanta i inwestora, w celu sprawdzenia czy pod warstwą farby, albo tynku nie występują przedtem niewidoczne elementy zdobiące (kolor, malowidła itp.).

Zgodnie z pozwoleniem nr 1111/2019 na prowadzenie prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych na obszarze zespołu urbanistyczno-architektonicznego wpisanego do rejestru zabytków z dnia 29.10.2019 r. (nr sprawy MKZ-IX.4125.2.135.2019.D):

Ostateczna kolorystyka i faktura tynków elewacji zostanie ustalona po odsłonięciu pierwszej warstwy barwnej, wykonaniu na jej podstawie prób kolorystycznych i fakturowych i zaakceptowaniu ich przez pracownika Biura Miejskiego Konserwatora Zabytków.

Kolorystyka stolarki drzwiowej zostanie zaakceptowana po przedstawieniu prób kolorystycznych.

Umieszczenie szyldów, po przeprowadzeniu remontu, wymaga uzyskania oddzielnego pozwolenia.

5.7. Dodatkowe prace do wykonania – dot. wszystkich elewacji

Projektuje się:

- wymianę krat wentylacyjnych kanałów ususzających na metalowe – tytanowo cynkowe;
- wymianę parapetów wszystkich okien na metalowe - tytanowo-cynkowe;
- usunięcie krat z wszystkich okien w strefie cokołowej budynku;
- usunięcie banerów reklamowych, kasetonów, plafonów LED i zastąpienie ich szyldami z liter ciętych. Ostateczny wygląd i umiejscowienie szyldów uzgodnić z Miejskim Konserwatorem Zabytków;

- usunięcie szyldów reklamowych z portalu od strony ul. Tadeusza Kościuszki i zastąpienie ich tablicą zbiorczą na tafli szklanej we wnęcie przy drzwiach wejściowych do budynku;
 - ukrycie w warstwach tynku wszystkich widocznych na elewacji przewodów elektrycznych i zbadanie konieczności ich zastosowania (część przewodów jest aktualnie nieczynna)
 - zastąpienie występujących na elewacji skrzynek gazowych i elektrycznych nowymi metalowymi (zabezpieczonymi antykorozyjnie) pomalowanymi w kolorze elewacji – wymianę należy uzgodnić z gestorami mediów;
- ujednolicenie stolarki drzwiowej poprzez wymianę nieestetycznych i będących w złym stanie drzwi znajdujących się w lewej części elewacji wschodniej od strony ul. Tadeusza Kościuszki **(patrz dział II projektu architektoniczno-budowlanego – rysunki techniczne, detal nr 3, rys. nr 12)** oraz drzwi podwójnych w części prawej elewacji wschodniej od strony ul. Tadeusza Kościuszki **(patrz dział II projektu architektoniczno-budowlanego – rysunki techniczne, detal nr 4, rys. nr 13)**. Nowe drzwi oraz drzwi poddawane w przyszłości renowacji pomalować w kolorze RAL 8016 (kolor zaczerpnięto z wzornika RAL K7 CLASSIC).
- wymianę lastrykowej okładziny stopni schodowych na okładzinę z szarego granitu płomieniowanego, strzegomskiego. W projekcie zawarto rysunki techniczne okładziny schodów przy głównym wejściu do budynku od strony al. Niepodległości **(patrz dział II projektu architektoniczno-budowlanego – rysunki techniczne, detal nr 1, rys. nr 10)** oraz przy wejściu do budynku od strony ul. Tadeusza Kościuszki **(patrz dział II projektu architektoniczno-budowlanego – rysunki techniczne, detal nr 2, rys. nr 11)**. Przyjęto proporcje okładziny stopni schodowych w nawiązaniu do istniejącej okładziny lastrykowej;

Opracował

/mgr inż. arch. Paweł Potok/

Projekt budowlany remontu elewacji budynku Wielkopolskiej Izby Rzemieśniczej
w Poznaniu, Aleja Niepodległości 2 – dz. nr 13, arkusz 45, obręb 51 [Poznań]

I.2 Informacja BIOZ

INFORMACJA

**DOTYCZĄCA BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY ZDROWIA DO PROJEKTU
BUDOWLANEGO ELEWACJI BUDYNKU WIELKOPOLSKIEJ IZBY RZEMIEŚLNICZEJ W
POZNANIU, AL. NIEPODLEGŁOŚCI 2, 61-874 POZNAŃ
– DZ. NR 13, ARKUSZ 45, OBRĘB 51 [POZNAŃ]**

1. Podstawa opracowania:

- * zlecenie inwestora na opracowanie przedsięwzięcia,
- * rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, /Dz. U. Nr120, poz.844 ze zm./,
- * rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie /Dz. U. Nr75, poz.690/,
- * rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych /Dz. U. Nr47, poz.401/,
- * §2 rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, /Dz. U. Nr120, poz.1126/,
- * art.20 ust.1 pkt.1b, art. 21a ust.4 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane /tekst jednolity: Dz. U. z 2000r. Nr106 poz. 1126 z późn. zm./.

2.Przedmiot opracowania.

Przedmiotem niniejszego opracowania jest projekt architektoniczno-budowlany remontu elewacji budynku Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu, Al. Niepodległości 2, 61-874 Poznań, dz. nr 13, arkusz 45, obręb 51 [Poznań].

3.Zakres robót zamierzenia inwestycyjnego oraz wykaz istniejących obiektów.

Budynek należący do XVI kategorii obiektów budowlanych znajduje się przy Al. Niepodległości 2 w Poznaniu. Nr ewidencyjny działki 13, arkusz 45, obręb 51 [Poznań].
Planowane zamierzenie inwestycyjne to remont elewacji budynku.

4.Wskazanie elementów zagospodarowania działki, które mogą stwarzać zagrożenie bezpieczeństwa zdrowia i ludzi.

Wskazuje się elementy zagospodarowania działki:

- * zagospodarowanie placu budowy /ogrodzenie placu budowy, zaopatrzenie w wodę, energię elektryczną, ustawienie sprzętu budowlanego - betoniarki, wyciągu budowlanego, ustawienie rusztowań zabezpieczonych siatką/,
- * należyte zabezpieczenie istniejących przyłączy,
- * zabezpieczenie chodnika dachami zabezpieczającymi i siatkami chroniącymi przed ewentualnym upadkiem tynku lub narzędzia podczas prowadzenia prac elewacyjnych, umożliwiające zachowanie ruchu pieszego.

5. Wskazania dotyczące przewidywanych zagrożeń występujących podczas realizacji robót budowlanych, określające skalę i rodzaje zagrożeń oraz miejsce i czas ich występowania.

Skalą określającą zagrożenie jest przedmiotowy obiekt budowlany przy braku przestrzegania przepisów bhp. Wskazuje się miejsca, rodzaj i czas zagrożenia:

- *utrzymanie w sprawności technicznej sprzętu budowlanego na budowie, w tym właściwego zerowanie instalacji elektrycznej w tym sprzęcie na przestrzeni budowy,
- *na czas prowadzenia robót tynkarskich, malarskich, czyszczących, fugowania - prawidłowy transport wewnętrzny na placu budowy /poziomy i pionowy/, zachowanie ostrożności przy pracy na rusztowaniach,
- *na czas wykonywania robót rozbiórkowych /demontaż pokrycia dachowego / właściwe układanie pomostów komunikacyjnych, poruszanie się w strefie przy zewnętrznych ścianach,
- *na czas realizacji robót ciesielskich- zachowanie szczególnej ostrożności przy pracach na wysokości, z użyciem pił tarczowych i elektronarzędzi, praca z drabin do określonej wysokości,
- *na czas prowadzenia robót izolacyjnych i dekarских- stosowanie pasów zabezpieczających przez pracowników, właściwe składowanie materiałów przy krawędziach, właściwe zabezpieczanie przed upadkiem składowanego materiału, właściwe wentylowanie pomieszczeń przy wykonywaniu impregnacji, w tym ostrożność ze spożywaniem posiłków podczas pracy,
- *na czas wykonywania robót wykończeniowych- zapewnienie właściwej wentylacji pomieszczeń, nie rzucanie narzędziami, umieszczenie tablic ostrzegawczych przy materiałach łatwo zapalnych, praca na wysokości z drabin do 4m, zabezpieczanie drabin przed poślizgnięciem, stosowanie wyciągów pyłu.

6. Wskazanie sposobu prowadzenia instruktażu pracowników przed przystąpieniem do realizacji robót szczególnie niebezpiecznych.

Do szczególnie niebezpiecznych robót przy remoncie budynku, zalicza się prace na wysokości powyżej 1,0m nad poziomem terenu tj. tynkarskich, ciesielskich i dekarско-blacharskich i wykończeniowych. Przed przystąpieniem do tych robót należy stanowiskowo przeszkolić pracowników pod kątem grożącego im niebezpieczeństwa. Zatrudnianie pracowników posiadających aktualne badania lekarskie potwierdzające ich dyspozycyjność do wykonywania ww robót. Informacja o przeszkoleniu winna być odnotowana w dzienniku budowy.

7. Wskazanie środków technicznych i organizacyjnych, zapobiegających niebezpieczeństwom wynikającym z wykonywania robót budowlanych w strefach szczególnego zagrożenia zdrowia lub ich sąsiedztwie, w tym zapewniających bezpieczną i sprawną komunikację, umożliwiającą szybką ewakuację na wypadek pożaru, awarii i innych zagrożeń.

Wskazuje się na prawidłowe zagospodarowanie placu budowy poprzez umieszczenie w widocznym miejscu na placu budowy oznakowania i sprawnych punkt p. poż., miejsc głównych wyłączników prądu i wody, właściwe podwieszanie sprawnych technicznie przewodów zasilających urządzenia budowlane na placu budowy. W pomieszczeniu socjalnym umieścić w widocznym miejscu apteczkę pierwszej pomocy. Drogę dojazdową na placu budowy nie zastawiać materiałami budowlanymi, sprzętem budowlanym czy innymi rzeczami.

Opracował

/mgr inż. arch. Paweł Potok /

I.3 Informacja o obszarze oddziaływania obiektu

Informacja o obszarze oddziaływania obiektu

Na podstawie USTAWY Prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994 r. (Dz. U. z 2016r, poz. 290), Art. 34 ust. 3 pkt. 5 - informuję, że budynek Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej w Poznaniu, Alei Niepodległości 2, jest budynkiem istniejącym.

Opisywany obiekt jest budynkiem należącym do XVI kategorii obiektów budowlanych, oddanym do użytku w 1936 roku. Pierwotne przeznaczenie budynku zachowało się do dziś.

Projekt budowlany określa sposób przeprowadzenia remontu elewacji bez wprowadzenia zmian w funkcji i formie obiektu.

W związku z powyższym, oddziaływanie obiektu którego dotyczy niniejszy projekt zawierać będzie się, tak jak do tej pory w granicach działki nr 13, arkusz 45, obręb 51, na której został usytuowany. Jako budynek biurowy i konferencyjny nie będzie źródłem negatywnych czynników wykraczających poza granice przedmiotowej działki.

Opracował

/mgr inż. arch. Paweł Potok /

Projekt budowlany remontu elewacji budynku Wielkopolskiej Izby Rzemieślniczej
w Poznaniu, Aleja Niepodległości 2 – dz. nr 13, arkusz 45, obręb 51 [Poznań]

I.4 Rysunki techniczne

Projekt budowlany remontu elewacji budynku Wielkopolskiej Izby Rzemieśniczej
w Poznaniu, Aleja Niepodległości 2 – dz. nr 13, arkusz 45, obręb 51 [Poznań]

II. ZAŁĄCZNIKI FORMALNO PRAWNE

Projekt budowlany remontu elewacji budynku Wielkopolskiej Izby Rzemieśniczej
w Poznaniu, Aleja Niepodległości 2 – dz. nr 13, arkusz 45, obręb 51 [Poznań]